

The Effects of Using the MIA Learning Management Method on Reading Comprehension Ability for Prathom Suksa 6 Students

Phiriya Muangjaem^{1 *} and Dendow Chollawit²

¹ Master's degree student of Thai education faculty of education, Ramkam Ramkhamhaeng University, Thailand

² Lecturer from the Faculty of Education, Ramkam Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: pi.9112536@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-7208-1137>

E-mail: dendowchollawit@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-5720-8131>

Received 13/04/2024

Revised 20/04/2024

Accepted 14/06/2024

Abstract

Background and Aims: Reading is important, Technological progress makes people know how to always search for more knowledge to keep up with various events that occur. Reading is therefore a tool that helps readers gain knowledge and broaden their minds, especially reading for comprehension. It will help the reader to truly understand what they read but with the current problems of reading comprehension found that after reading, I didn't understand the story and was unable to capture important points from the story read. As a result, students in Prathom Suksa 6 students have reading achievement lower than the criteria set by the school and a lack of knowledge and understanding of the correct reading. The researcher was interested in using the MIA learning management method, which was a combination of activities to develop reading comprehension ability. The purposes of this research were comparisons of the effects of using the MIA learning management method on reading comprehension ability for the students in Prathom Suksa 6 students during pre-learning and post-learning.

Methodology: The research sample consisted of 41 people, Prathom Suksa 6/3 students, Wat Don Mueang School, Don Mueang District Office, Bangkok, the first semester, the academic year 2023 by Simple random sampling method. This research was experimental. It used a single-group research design, pre-test, and post-test. The research instruments were a reading comprehension lesson plan using the MIA learning management, 3 lesson plans, 2 hours per a plan and total of 6 hours; and a reading comprehension ability test in analytical reading, multiple choice, 4 choices, and 30 questions. The statistics used were arithmetic mean, standard deviation, and t-test dependent.

Results: Results appear reading comprehension score for the students in Prathom Suksa 6: pre-learning using the MIA learning management method, has the arithmetic mean was 13.66 and a standard deviation was 4.09, and post-learning using the MIA learning management, arithmetic mean was 18.95 and the standard deviation was 3.0. It can be concluded that reading comprehension ability post-learning after using the MIA learning management method is higher than pre-learning, statistically significant at the .05 level. It can be seen that the MIA learning management method has a variety of teaching activities, combining both listening and listening. Watch, speak, read, and write together all the time. Focusing on students is important. There is a group working together. Make students excited and fun with activities Create knowledge by yourself As a result, students learn to develop their abilities. In reading for increased comprehension.

Conclusion: The results show a statistically significant improvement in reading comprehension at the .05 significance level among Prathom Suksa 6 students who received instruction using the MIA learning management method. The MIA method's integrated approach, which incorporates multiple learning activities and promotes student engagement, highlights its efficacy in improving comprehension skills and enabling students to take an active role in their own reading development.

Keywords: MIA Learning Management; Reading Comprehension Ability

ผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

พริยา ม่วงแจ่ม¹ และ เต็นดาว ชลวิทย์²

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การอ่านมีความสำคัญ สืบเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้มนุษย์รู้จักค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้และความคิดกว้างไกล โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างแท้จริง แต่ด้วยปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจในปัจจุบัน พบว่าอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราวอย่างแท้จริง ไม่สามารถจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้ ประกอบกับขาดความรู้ความเข้าใจในการอ่านที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่เป็นการผสมผสานบูรณาการการจัดกิจกรรมมาพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) สำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 41 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Design) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่ใช้ในทดสอบสมมติฐานคือทดสอบค่า (t-test dependent)

ผลการวิจัย: คะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีค่าเฉลี่ย 13.66 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.09 และหลังใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 18.95 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.09 ซึ่งสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีกิจกรรมการสอนที่หลากหลายผสมผสาน

ทั้งฟัง ดู พูด อ่าน เขียน ควบคู่กันไปตลอด เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนเกิด ความกระตือรือร้นและความสนุกสนานจากการทำกิจกรรม สร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้นักเรียนเรียน พัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

สรุปผล: ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีบริหารจัดการการเรียนรู้แบบ MIA วิธีการบูรณาการของวิธีการ MIA ซึ่ง รวมเอากิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน เน้นย้ำถึงประสิทธิภาพในการพัฒนา ทักษะความเข้าใจ และช่วยให้นักเรียนมีบทบาทอย่างแข็งขันในการพัฒนาการอ่านของตนเอง

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบ MIA; ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

บทนำ

การอ่านมีความสำคัญ สืบเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้มนุษย์รู้จักค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้และ ความคิดกว้างไกล ท้นกับความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ ๆ นอกจากนี้การอ่านเป็นประจำจะช่วยลบสมอง และความคิดให้เฉียบแหลม ในขณะเดียวกันคนที่อ่านหนังสือไม่ได้หรือไม่อ่านจะมีความลำบากมากใน การดำรงชีวิต ถูกเอารัดเอาเปรียบ การอ่านจึงมีความจำเป็นสำหรับคนทุกคนและเป็นกุญแจไขไปสู่ความสำเร็จ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542)

การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการ (2551) จึงกำหนดให้ทักษะ การอ่านเป็นสาระที่ 1 มาตรฐานที่ 1.1 คือให้นักเรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ความคิดไปใช้ในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต แต่ปัญหาการอ่านของนักเรียน คือ อ่านเป็นคำ ๆ และไม่สามารถเข้าใจการอ่านใน ภาพรวมได้ อาจเป็นเพราะนักเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านมากพอ จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับ การแก้ไขเพื่อพัฒนานักเรียน โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา สาเหตุที่การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการอ่านคือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ จึงเป็นการอ่านอย่างแท้จริง (สมุทร เชนเขวนิช, 2542) ปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราวอย่าง แท้จริง ไม่สามารถจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ เมื่อครูใช้คำถาม ไม่สามารถตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรมได้ถูกต้อง จากการวัดและประเมินผลศักยภาพของนักเรียนโรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศ อุทิศ) พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) พ.ศ. 2565 รายวิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย ระดับโรงเรียน 51.84 ระดับภาค 50.28 ระดับประเทศ 49.56 และ พ.ศ. 2566 มีค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียน 51.68 ระดับภาค 46.32 ระดับประเทศ 45.32 ซึ่งผลการทดสอบลดลงจากปีที่ผ่านมา ประกอบกับนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้โดยเฉพาะในเรื่องสาระการอ่าน จากการสอนในชั้นเรียนพบว่านักเรียนสามารถจับประเด็นสำคัญของการอ่าน และไม่ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน นอกจากนี้พบว่าการจัดการเรียนการสอนของสาระการอ่านในเทอมที่ผ่านมามีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ซึ่งสำรวจจากครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) พบว่ามีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ ขาดความรู้ในการอ่านที่ถูกต้อง และตัวนักเรียนขาดนิสัยรักการอ่าน สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับ น้ำทิพย์ วิภาวิน (2551) ได้กล่าวว่าคนไทยอ่านหนังสือปีละ 2 เล่ม เพราะคนไทยมีนิสัยชอบฟัง ดู มากกว่าอ่าน

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนเพราะถ้านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนักเรียนจะสามารถจัดการความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี ดังนั้นในการเรียนการสอนครูจึงต้องมีหน้าที่ในการพัฒนาการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจะต้องแสวงหาความรู้ เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร หนังสือ คู่มือต่าง ๆ และได้พิจารณาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และมีความเหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษา คือ การจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามแนวคิดของเมอร์ต็อค (Murdoch, 1986) จุดเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เป็นการผสมผสานบูรณาการจัดกิจกรรมทั้งฟัง ดู พูด อ่าน เขียน ควบคู่กันไปตลอด ทำให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นและความสนุกสนานจากการทำกิจกรรม ทุกขั้นของการสอนจะมีคำถามสอดแทรกอยู่ซึ่งแตกต่างจากการสอนการอ่านทั่วไป วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยของ วราภรณ์ พูลสวัสดิ์ (2564) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรพัทธ์ ศิริแสง (2558) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากสภาพปัญหาดังกล่าว วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และผู้วิจัยเองสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) ซึ่งประสบกับปัญหาการสอนการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะนำการจัดการเรียนรู้แบบ MIA มาพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่ง

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัยมีความเต็มใจที่จะให้เก็บข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้ และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เลือกมานั้นจะสามารถทำให้นักเรียนได้ฝึกคิด มีขั้นตอนในการอ่านที่ชัดเจนและสามารถดำเนินกิจกรรมได้ด้วยตัวเอง ทำให้ลดปัญหาความเบื่อหน่ายของนักเรียนและทำให้มีความสนใจอยากอ่านภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทบทวนวรรณกรรม

1. การจัดการเรียนรู้แบบ MIA

การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่าน และมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมผสมผสานทั้งฟัง ดู พูด อ่าน เขียน ควบคู่กันไปตลอด แต่จะมุ่งเน้นพัฒนาการอ่านเป็นหลัก วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA (Murdoch, 1986) แบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming questions) ครูผู้สอนจะตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้น และทำให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้นๆ
2. ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) ครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์คำบางคำที่นักเรียนอาจจะรู้ความหมายอยู่แล้วหรือคำบางคำที่มีความหมายหลายอย่าง โดยให้นักเรียนเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นจากเรื่องที่อ่าน
3. ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ครูผู้สอนแจกบทอ่าน (The text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่ครูผู้สอนกำหนดให้ซึ่งในเนื้อเรื่องจะมีคำถามย่อย ๆ แทรกอยู่ในเนื้อหาผู้เรียนเกิดการคิดและค้นหาคำตอบ
4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยการให้นักเรียนเติมข้อความในประโยคให้สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) ให้นักเรียนได้นำความรู้ หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมานำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น นำเสนอรูปแบบตาราง แผนภูมิ แผนผัง กราฟหรือแผนที่อย่างใดอย่างหนึ่ง
6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) ครูผู้สอนจะให้ชิ้นส่วนประโยคซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านโดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับให้ถูกต้อง

7. ขั้นการประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correction) เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง ตรวจสอบความถูกต้องและให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาของนักเรียนที่พบในแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน
- สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ MIA มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้
1. ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming questions) ครูผู้สอนจะตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายร่วมกัน
 2. ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) ครูจะให้นักเรียนเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นจากเรื่องที่อ่าน
 3. ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ครูผู้สอนแจกบทอ่าน (The text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่ครูผู้สอนกำหนดให้
 4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) การให้นักเรียนเติมข้อความในประโยคให้สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้นำเสนอรูปแบบตาราง แผนภูมิ แผนผัง กราฟหรือแผนที่อย่างใดอย่างหนึ่ง
 6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับให้ถูกต้อง
 7. ขั้นการประเมินผลและแก้ไข (Evaluation and correction) ตรวจสอบความถูกต้องและให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาของนักเรียนที่พบจากการทำกิจกรรม

2. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ละออ คันธวงศ์ (2551) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง ความสามารถในการ เข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามที่ต้องการ และสามารถสรุปความ จับใจความของเรื่องที่อ่านได้ด้วยการแปล ความ ตีความ และสรุปแนวคิด ผู้อ่านจะต้องมีความ เข้าใจในคำศัพท์ สามารถเรียงลำดับ จับใจความสำคัญได้ ซึ่ง ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจแตกต่างกันออกไป

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บ ข้อมูลของเรื่องที่อ่านเพื่อให้เข้าใจความหลัก เพื่อทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับ อะไรหรือมีสาระสำคัญอย่างไร สามารถแสดงความคิดเห็นกับเรื่องนั้นๆ ได้ และที่สำคัญการอ่านเพื่อความเข้าใจยังเป็นการอ่านเพื่อทราบเจตนา อารมณ์ของผู้เขียนซึ่งอาจจะระบุไว้ตรงๆ ในบทอ่าน หรือผู้อ่านจะต้องใช้ความพยายามในการตีความเพื่อให้เข้าใจถึง เจตนารมณ์ของผู้เขียน

Dallman และคณะ (1978) ได้ให้แบ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (Factual level) หมายถึง ความเข้าใจในสารสนเทศที่กล่าวไว้ตรง ๆ ในเรื่องที่อ่าน ทักษะย่อยในขั้นนี้ ได้แก่ การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด และการเรียงลำดับความคิด ในระดับนี้แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1) การอ่านเพื่อหาใจความหลักสำคัญในย่อหน้า การหาใจความหลักได้จะเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้สามารถไขเข้าเนื้อหาได้อย่างชัดเจน และผู้อ่านจะสามารถหารายละเอียดย่อยอื่นๆ ที่มาช่วยสนับสนุนใจความหลักได้

2) การอ่านเพื่อหารายละเอียดสำคัญรายละเอียดสำคัญมีส่วนสัมพันธ์กับใจความหลัก เพราะรายละเอียดจะช่วยให้ใจความหลักมีความกระจ่างและชัดเจนมากขึ้น

3) การอ่านทิศทาง เป็นการอ่านเพื่อเรียงลำดับความคิด ตลอดจนรายละเอียด และเหตุการณ์ที่อ่านก่อน และหลังได้อย่างมีระบบและถูกต้อง ทักษะการอ่านระดับนี้อาจต้องอาศัยการรู้จักจัดบันทึกรายละเอียด จัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหา

2. ความเข้าใจระดับตีความ (the interpretive level) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้ตรง ๆ ในเนื้อเรื่อง แต่จะใช้ความสามารถในการสรุป อ้างอิง ตีความ และลงความเห็น ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ทักษะย่อยในขั้นนี้ ได้แก่ การย่อความและการเรียบเรียง การได้มาซึ่งข้อสรุป รวมถึงบอกลักษณะอุปนิสัยใจคอ และการทำนายผลที่จะเกิดตามมา ผู้อ่านจะต้องสามารถอ่านได้ในเกณฑ์ต่อไปนี้

1) การย่อใจความและรวบรวมจัดระเบียบ ถ้าผู้อ่านสามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างใจความหลักและรายละเอียดสำคัญได้ ก็จะช่วยให้อ่านสรุปและจัดระเบียบของเนื้อหาได้ถูกต้อง

2) การสรุปความคิดเห็น คือการพิจารณาสรุปความเห็นจากข้อมูลที่เป็นหลักฐานยืนยัน สนับสนุนว่าบทสรุปหรือความคิดเห็นนั้นถูกต้องเชื่อถือได้

3) การคาดการณ์หรือทำนายผล คือการที่ผู้อ่านสามารถคาดการณ์ หรือทำนายว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป ทักษะนี้เกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านสามารถรวบรวมเนื้อหาสาระและนำข้อมูลที่มีอยู่แล้วมาทำนายหรือคาดการณ์ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นควรจะเป็นอย่างไร และอาจตั้งคำถามในขณะที่อ่านว่าเนื้อหาสาระควรจะจบอย่างไร

3. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (the evaluative level) หมายถึง การประเมินค่าสิ่งที่อ่านโดยมิได้มุ่งจับผิดแต่ขึ้นอยู่กับการใช้ข้อมูลหรือองค์ประกอบจำนวนมากจากการอ่านมาพิจารณาอย่างใช้เหตุผล โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ในเรื่องนั้นในการตั้งเกณฑ์มาตรฐานเพื่อตัดสิน การอ่านในระดับนี้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ข้อมูลเนื้อหาสาระที่อ่านมีความถูกต้องหรือไม่ผู้อ่าน สามารถวิเคราะห์ได้ว่าอะไรคือข้อเท็จจริง อะไรคือความคิดเห็นของผู้เขียน ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นนั้นถูกต้องมีเหตุผลที่สมเหตุสมผลหรือไม่

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ สามารถสรุปความ จับใจความ แปลความ ตีความ สรุปแนวคิด บอกสาระสำคัญ จุดมุ่งหมายย่อเรื่อง ตั้งชื่อเรื่อง แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และสามารถเข้าใจเจตนาอารมณ์ของผู้เขียน

ซึ่งอาจจะบุ้ตรง ๆ ในบทอ่าน หรือต้องใช้ความพยายามในการตีความเพื่อให้เข้าใจถึงเจตนารมณ์ของผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านต้องอาศัยความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน วัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดของ Dallman และคณะ (1978) ซึ่งได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจไว้ 3 ระดับ คือ

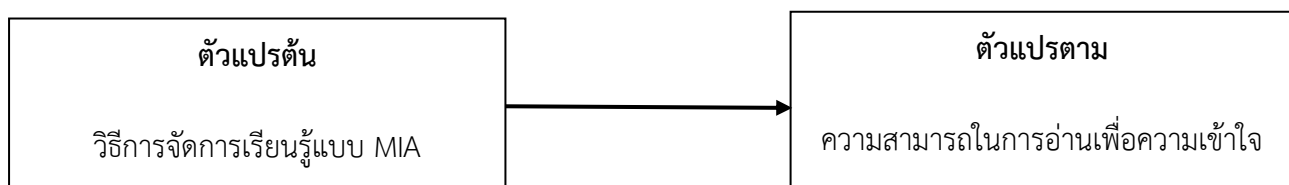
1. ความเข้าใจในระดับข้อเท็จจริง (Factual level) หมายถึง ความเข้าใจในสารสนเทศที่กล่าวไว้ตรง ๆ ในเรื่องที่อ่าน ได้แก่ การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียด และการเรียงลำดับความคิด

2. ความเข้าใจระดับตีความ (the interpretive level) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้ตรง ๆ ในเนื้อเรื่อง แต่จะใช้ความสามารถในการสรุป อ้างอิง ตีความ และลงความเห็น ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล การย่อความและการเรียบเรียง การได้มาซึ่งข้อสรุป รวมถึงบอกลักษณะอุปนิสัยใจคอ และการทำนายผลที่จะเกิดตามมา

3. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (the evaluative level) หมายถึง ความสามารถประเมินค่าเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับความจริง - ความเท็จ ข้อเท็จจริง - ข้อคิดเห็น ความสมเหตุสมผล โดยพิจารณาจากการใช้ประสบการณ์และความรู้ที่ได้สะสมมาช่วยในการวิเคราะห์วิจารณ์และตัดสินใจสิ่งที่อ่านได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้ ตัวแปรต้น คือ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA (Murdoch, 1986) และ ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ สามารถสรุปเป็นแผนภาพที่ 1 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre Experimental Designs) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest - Posttest Design) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) สำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 234 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) สำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 41 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลากห้องเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการจัดการเรียนรู้

2.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมทั้งศึกษาขั้นตอนของกระบวนการในการออกแบบการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA จากแนวคิดของ (Murdoch, 1986) แล้วคัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการสอน เพื่อนำมาเป็นบทอ่านในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยคัดเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน และเป็นบทอ่านที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งบทอ่านเป็นประเภทร้อยแก้ว จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ นิทานเรื่อง ตำนานดอกทานตะวัน บทความ เรื่อง ผีเสื้อ และข่าว เรื่อง การจากไปของมาเรียม

2.1.2 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ได้แก่ การอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทาน การอ่านเพื่อความเข้าใจจากบทความ และการอ่านเพื่อความเข้าใจจากข่าว แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาให้ตรวจสอบความถูกต้อง และเหมาะสม เมื่อปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนความสอดคล้องของตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

2.1.3 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของเกณฑ์ การประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) จำนวน 41 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผลการทดลองพบว่าการทำกิจกรรมกลุ่มเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แต่กิจกรรมเดียวมีนักเรียน 3 คน ไม่เข้าใจคำสั่งจากใบงาน และทำใบงานไม่เสร็จในเวลาที่กำหนด จากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข และตรวจสอบความถูกต้องในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้อีกครั้ง แล้วจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของการอ่านเพื่อความเข้าใจ และศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมทั้งหลักการสร้างข้อคำถามที่สามารถวัดและประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา เพื่อที่จะดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยจัดทำตารางการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจตามการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของ Dallman และคณะ (1978) ทั้ง 3 ระดับ คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง การอ่านเพื่อความเข้าใจระดับตีความ และการอ่านเพื่อความเข้าใจระดับประเมินค่า

2.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลัง

2.2.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่แก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แล้วปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นต่าง ๆ

2.2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผ่านเกณฑ์ IOC แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) จำนวน 41 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.32-0.73 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27-0.73 และค่าความเชื่อมั่นตามสูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที แล้วบันทึกผลการทดสอบก่อนเรียน

3.2 ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 ดำเนินการทดลอง โดยสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

3.4 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที (ข้อสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน) แล้วบันทึกผลการทดสอบหลังเรียน

3.5 รวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA โดยใช้การทดสอบค่าทีกรณีกกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระจากกัน (t- test for Independent Sample) ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA

ผลการทดลอง	จำนวน นักเรียน (n)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t	p
ก่อนเรียน	41	30	13.66	4.90	8.31	.000*
หลังเรียน	41	30	18.95	3.09		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 41 คน ก่อนได้รับการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA พบว่า มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 13.66 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.90 และหลังจากได้รับการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA พบว่า มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) 18.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.09 เมื่อนำค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบกัน สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลังจากได้รับการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 8.31, p = .000^*$)

อภิปรายผล

จากการวิจัย ผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการผสมผสานบูรณาการกิจกรรมทั้งฟัง ดู พูด อ่าน เขียน ควบคู่กันไปตลอด ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและความสนุกสนานจากการทำกิจกรรม ทุกขั้นของการสอนจะมีคำถามสอดแทรกอยู่ซึ่งแตกต่างจากการสอนการอ่านทั่วไป วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ Murdoch (1986) ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังนี้ 1. ขั้นถามคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming questions) ครูผู้สอนจะตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้น และทำให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนก่อนที่จะอ่านเรื่องนั้น จากการทำกิจกรรมขั้นตอนนี้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม 2. ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) ครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์คำบางคำที่นักเรียนอาจจะรู้ความหมายอยู่แล้วหรือคำบางคำที่มีความหมายหลายอย่าง โดยให้นักเรียนเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นจากเรื่องที่อ่าน ขั้นตอนนี้ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการกลุ่มร่วมมือกันในการค้นหาความหมายของคำศัพท์เพื่อตอบคำถามจากใบงานที่ครูกำหนดให้ 3. ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ครูผู้สอนแจกบทอ่าน (The text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่ครูผู้สอนกำหนดให้ซึ่งในเนื้อเรื่องจะมีคำถามย่อย ๆ แทรกอยู่ในเนื้อหา ผู้เรียนเกิดการคิดและค้นหาคำตอบ ขั้นตอนนี้ นักเรียนจะมีความรู้เดิมจากการหาคำศัพท์ ในขั้นตอนที่ 2 จะทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น 4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยการให้นักเรียนเติมข้อความในประโยคให้สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นตอนนี้ นักเรียนเข้าใจคำศัพท์สำคัญและเรื่องที่อ่าน สามารถตอบคำถามสั้น ๆ และตลอดจนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ทั้งหมด 5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) ให้นักเรียนได้นำความรู้ หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมานำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น นำเสนอรูปแบบตาราง แผนภูมิ แผนผัง กราฟหรือแผนที่อย่างใดอย่างหนึ่ง ขั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาสรุปเป็นแผนภาพความคิดได้ 6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) ครูผู้สอนจะให้ชิ้นส่วนประโยคซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่านโดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับให้ถูกต้อง ขั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถลำดับความคิดของเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบได้อย่างสมบูรณ์ และ 7. ขั้นการประเมินผลและ

แก้ไข (Evaluation and correction) เป็นการประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง ตรวจสอบความถูกต้องและให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาของนักเรียนที่พบในแบบฝึกหัดประกอบการอ่าน ในขั้นตอนสุดท้ายจะเป็นกิจกรรมเดียวเพื่อให้ นักเรียนทุกคนสามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้ด้วยตนเอง และขั้นตอนนี้นักเรียนสามารถสรุปเนื้อเรื่องออกมาเป็นสำนวนภาษาของตนเองได้อย่างถูกต้อง จากที่กล่าวมาข้างต้นการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ตามแนวคิดของ Murdoch เป็นการสอนอ่านที่บูรณาการการใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษาทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกัน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นการสร้างประสบการณ์ความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้วางแผนการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม และมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมทำให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายตลอดการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ บาร์ทเลท (Bartellette,1991) ที่ได้กล่าวว่าการมีส่วนร่วมในการคิดและการทำกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียนรู้ตลอดเวลาจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรารณ พูลสวัสดิ์ (2564) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ MIA วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรพัทธ์ ศิริแสง (2558) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะ

ผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเพื่อนำไปใช้

1.1 ผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำไปพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ และเพื่อช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบ MIA จะมีการใช้คำถามสอดแทรกอยู่ในเกือบทุกขั้นตอน ครูผู้สอนควรคิดคำถามและเน้นการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิด และอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA สามารถนำไปปรับใช้กับการอ่านประเภทอื่น ๆ เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นต้น

2.2 ควรมีการนำหลักการและขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ MIA ไปใช้ในการสร้างแบบฝึก การอ่านเพื่อความเข้าใจ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภา ลาดพร้าว.
- กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์. (2556). *ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2551). *ภาษาไทยและการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ซีเอทีโซลูชั่น.
- ละอ อัครวงศ์. (2551). *ผลการใช้กิจกรรมพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- วรารณ พูลสวัสดิ์. (2564). *การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิด วิเคราะห์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สมุทร เชนเชาวนิช.(2542). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรพัทธ์ ศิริแสง. (2558). *การศึกษาศาสนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีสอนอ่านแบบ MIA*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Dallman, M., & Deboer, J.J. (1978). *The teaching of reading*. 5th edition. New York: Holt, Richard and Winston
- Murdoch, G.S. (1986). *A More Integrated Approach to the Teaching of Reading*, English Teaching Forum. 34 (1), 9 – 15